

تأثیر بتامرکاپتواتانل بر از سرگیری میوز، بلوغ و تکوین آزمایشگاهی تخمکهای نارس موش

حسین ایمانی ^{Ph.D.}، فاطمه حسنی ^{B.Sc.}، سیدعلی حائری روحانی ^{Ph.D.}، محمدحسین نصرافشاهی ^{Ph.D.}،
اعظم دالمن ^{B.Sc.}، مجتبی رضازاده ^{Ph.D.}، سعید کاظمی آشتیانی ^{Ph.D.}، عبدالحسین شاهرودی ^{M.Sc.}،
حسین بهاروند ^{M.Sc.}

* استادیار گروه علوم تشریح دانشگاه علوم پزشکی بقیه... و گروه جنین‌شناسی پژوهشکده رویان

** دانشجوی کارشناسی ارشد گروه زیست‌شناسی دانشکده علوم دانشگاه تهران و

گروه جنین‌شناسی پژوهشکده رویان

*** استاد گروه زیست‌شناسی دانشکده علوم دانشگاه تهران

**** استادیار پژوهشی گروه جنین‌شناسی پژوهشکده رویان

***** استاد گروه علوم تشریح دانشکده پزشکی دانشگاه تربیت مدرس

***** استادیار پژوهشی گروه سلولهای بنیادی پژوهشکده رویان

تاریخ وصول: فروردین ماه ۸۳، تاریخ پذیرش: خرداد ماه ۸۳

چکیده

هدف: مطالعه تأثیر بتامرکاپتواتانل بر از سرگیری میوز و بلوغ آزمایشگاهی تخمکهای نارس موش و تکوین جنینهای حاصل از آن

مواد و روشها: تخمکهای نارس از موشهای سوری نژاد NMRI (۴-۶ هفته‌ای) در شرایط استریل جدا شدند. تخمکهای حاصل در چهار گروه دسته‌بندی شدند. تخمکهای گروه کنترل در محیط MEM- α (Minimum Essential Medium Eagle) حاوی ۵FCS درصد، گروه یک در محیط MEM- α حاوی ۵FCS درصد و بتامرکاپتواتانل (۱۰۰ میکرومولار)، گروه دو در محیط MEM- α حاوی ۵FCS درصد، ۵FCS درصد، ۱۰۰mIU rFSH، ۷/۵IU hCG و تخمکهای گروه سه در محیط MEM- α حاوی ۵FCS درصد، ۷/۵IU mIU، ۷/۵IU hCG، ۱۰۰rFSH و ۱۰۰ میکرومولار بتامرکاپتواتانل قرار داده شدند. تخمکها برای بلوغ به مدت ۲۴ ساعت داخل انکوباتور ۳۷ درجه سانتی‌گراد با ۵٪ CO₂ درصد قرار گرفتند. تخمکهای بالغ شده (Metaphase II; MII) در کنار اسپرم موشهای نر همان نژاد قرار گرفتند.

یافته‌ها: از سرگیری میوز در گروههای آزمون یک و سه نسبت به گروه کنترل اختلاف معنی‌داری را نشان داد ($p=0.001$ و $p=0.009$). میزان از سرگیری میوز در گروه کنترل و گروههای آزمون یک و دو و سه به ترتیب ۷۴/۲۰، ۸۲/۷۱، ۸۴/۴۹ و ۸۵/۴۹ درصد بود. همچنین در بلوغ آزمایشگاهی گروههای آزمون یک و سه نسبت به گروه کنترل ($p=0.01$ و $p=0.007$) اختلاف معنی‌داری وجود داشت که به ترتیب ۵۹/۷۷، ۶۹/۴۹، ۵۲/۷۴، ۷۰/۲۲ درصد در گروههای کنترل و آزمون مشاهده شد. نرخ تشکیل جنین در روز چهارم در گروه آزمون یک نسبت به گروههای دیگر در همین روز بیشترین اختلاف را داشت و در گروهها به ترتیب ۷۴، ۵۴/۱۶، ۴۱ و ۴۳ درصد بود و گروه آزمون یک نسبت به گروه کنترل ($p=0.001$)، گروه دو ($p=0.000$) و گروه سه ($p=0.000$) اختلاف معنی‌داری را نشان داد.

نتیجه‌گیری: نتایج حاصل از این مطالعه نشان داد که بتامرکاپتواتانل (۱۰۰ میکرومولار) در از سرگیری میوز، شکسته شدن هسته و آزادشدن اولین جسمک قطبی، بلوغ آزمایشگاهی، لقاح و تکوین جنینها تأثیر دارد.

کلیدواژه‌ها: بلوغ آزمایشگاهی، تخمک نارس، موش، بتامرکاپتواتانل

مقدمه

غلظت اکسیژن در رحم و لوله‌های رحمی، حدود ۵-۸ درصد است [۱]. رحم و لوله‌های رحمی حاوی مواد بسیاری هستند که تکوین جنین را پایدار می‌کند یا فاکتورهای توکسمی را از بین می‌برند. کشت جنین پستانداران در آزمایشگاه در محیط حاوی CO_2 پنج درصد انجام می‌گیرد. کشت جنین موش [۲ و ۳] گوسفند [۴] گاو [۵-۸] و انسان [۹ و ۱۰] در فشار کم اکسیژن (۵ درصد) نشان داده است که سرعت تکوین این جنینها نسبت به جنینهای در فشار O_2 بالاتر (۲۰ درصد) بالاتر است. غلظت بالای اکسیژن در طی کشت آزمایشگاهی، به دلیل افزایش انواع اکسیژن فعال (ROS: Reactive Oxygen Species) در سیتوپلاسم جنینهای در حال تکوین، توانایی تکوین را کاهش می‌دهد [۱۱ و ۱۲]. این ترکیبات شامل پراکسید هیدروژن (H_2O_2)، آنیونهای سوپراکسید (O_2^-) و رادیکالهای هیدروکسیل ($\text{OH}^\bullet$) هستند که برای غشاهای سلولی [۱۳] و DNA [۱۴] زیان‌آور بوده و باعث آپوپتوزیس می‌شوند [۱۵]. بدین منظور برای بهبود تکوین جنینهای کشت شده آزمایشگاه به محیط کشت آنها مواد ویژه‌ای برای کاهش ROS اضافه می‌کنند [۱۶] برای مثال اضافه کردن سوپراکسید دسموتاز [SOD] یا کاتالاز تکوین جنین اسب [۳ و ۱۷] و گاو [۱۸] را بهبود می‌بخشد. اضافه کردن سیستمین یا بتامرکاپتوتاتانل به محیط کشت جنینهای گاو به واسطه سنتز گلو تاتیون همین نقش را ایفا می‌کنند [۱۹ و ۲۰]. ویتامین E هم آسیبهای غشای سلولی حاصل از ROS را سرکوب می‌کند و تکوین جنینهای گاو را در آزمایشگاه بهبود می‌بخشد [۲۱]. فشار اکسیداتیو نتیجه تعادل بین تولید ROS و مکانیسمهای دفاعی آنتی‌اکسیدانهای سلولی است. از نظر فیزیولوژیکی تولید ROS طی متابولیسم سلولی رخ می‌دهد. تحت شرایط فیزیولوژیک، فسفریلاسیون اکسیداتیو در میتوکندری منبع اصلی داخل سلولی ROS است که ۲ درصد از اکسیژنهای تولید شده به طور ناقص احیا می‌شوند و تولید O_2^- [۲۲] می‌کنند. فشار اکسیداتیو باعث بسیاری از آسیبها از جمله پراکسیداسیون لیپیدهای غشا، اکسیداسیون آمینواسیدها و اسیدهای نوکلئیک، آپوپتوزیس و نکروز می‌شود [۲۳]. ROS داخل سلولی در سلولهای کشت داده شده در محیط

آزمایشگاه نسبت به داخل بدن از غلظت بیشتری برخوردار است. در مراحل اولیه کلیواژ جنینهای موش نسبت به جنینهای داخل بدن حاوی مقادیر بالاتری از H_2O_2 و $\text{O}^\bullet$ هستند که احتمالاً باعث توقف اولیه تکوین جنینها می‌شود [۲۴-۲۶].

علاوه بر مکانیسمهای آنزیمی مانند SOD^۱ و کاتالاز، مکانیسمهای غیرآنزیمی از قبیل گلو تاتیون (GSH)^۲، ویتامین‌های C و E، تحریک کننده‌های سنتز گلو تاتیون همچون ترکیبات تیولی (سیستئامین، بتامرکاپتوتاتانول) می‌توانند تأثیرات ROS را خنثی کنند [۲۳ و ۲۷ و ۲۸]. همچنین تأثیر مثبت آنتی‌اکسیدانهای غیرآنزیمی دیگر از قبیل تیورین (Taurine)، EDTA^۳، و هیپوتیورین (hypotaurine) و پیرووات گزارش شده است [۲۱ و ۲۲].

ROS بسته به نوع سلول باعث مرگ سلولی به واسطه نکروز و آپوپتوز می‌شود. مرگ سلولی به واسطه آپوپتوزیس یک پدیده فیزیولوژیکی است که طی پروسه‌های متعددی از جمله جنین‌زایی رخ می‌دهد. پدیده آپوپتوز جنینهای تولید شده در *in vivo* و *in vitro* به واسطه محصولات ROS مایع بلاستوسل و سطح گلو تاتیون داخل سلولی ایجاد می‌شود [۲۹-۳۱]. بیرنه (Byrne) و همکاران نشان دادند که آپوپتوز جنینهای ۹-۱۶ سلولی گاو به دلیل ROS است و از مرحله مورولا افزایش می‌یابد [۳۲].

بلوغ تخمک پستانداران مستلزم بلوغ هسته‌ای و سیتوپلاسمی است. تغییرات مولکولی بی‌شماری در بلوغ سیتوپلاسمی از جمله فسفریلاسیون پروتئین‌ها و فعال شدن راههای متابولیکی ویژه دخالت دارد [۳۳]. در تخمک گاو میزان گلو تاتیون بعد از IVM (in vitro maturation) نشانه‌ای برای بلوغ سیتوپلاسمی است [۳۴]. سنتز گلو تاتیون در طی بلوغ تخمک موش [۳۵]، هامستر [۳۶] و گاو [۳۷] گزارش شده است. بنابراین سطوح گلو تاتیون یافت شده در انتهای بلوغ تخمکها به عنوان یک شاخص بیوشیمیایی خوبی برای بقای (viability) تخمک است [۳۸]. از طرفی ترکیبات تیولی با وزن مولکولی کم از جمله سیستئامین و بتامرکاپتوتاتانل سنتز

1- Superoxide Dismutase

2- Glutathione

3- Ethylenediaminetetraacetic acid

درجه سانتی‌گراد با CO_2 ۵ درصد قرار داده شدند و سپس با میکروسکوپ معکوس، مراحل بلوغ آزمایشگاهی و از سرگیری میوز در تمام گروه‌ها بررسی شد. تخمکهای بدون تغییر شکل در هسته را با عنوان تخمکهای GV یا نارس (Germinal Vesicle)، تخمکهای با هسته شکسته شده به عنوان GVB (Germinal Vesicle Breakdown) با نشانه شروع تقسیم میوز و تخمکهای دارای جسم قطبی به عنوان تخمکهای بالغ یا MII (Metaphase II) شناسایی شد.

لحاق و تکوین تخمکهای بالغ شده

ابتدا موشهای سوری نژاد NMRI به روش قطع نخاع کشته شد، دم اپیدیدیم آنها جدا و قطرات ۵۰۰ میکرولیتری محیط کشت T6 حاوی ۴ میکروگرم سرم آلبومینی گاوی (BSA: Bovin Serum Albumin) در هر میلی‌لیتر منتقل شد. سپس نمونه‌ها به مدت ۱/۵ ساعت در داخل انکوباتور ۳۷ درجه سانتی‌گراد حاوی CO_2 ۵ درصد انکوبه شد. با انتقال اسپرمهای فعال و سالم از کنار قطره (در هر میلی‌لیتر 1×10^5 عدد اسپرم) به داخل قطرات محیط T6 حاوی ۱۵ میلی‌گرم بر میلی‌لیتر، BSA تخمکهای بالغ شده نیز به آنها منتقل شد. تخمکها پس از ۴-۶ ساعت از محیط فعلی به قطره‌های محیط T6 حاوی ۴ میلی‌گرم بر میلی‌لیتر BSA منتقل شدند. وضعیت تخمکها پس از ۲۴، ۴۸، ۷۲ و ۹۶ ساعت به وسیله میکروسکوپ معکوس برای ثبت مراحل تکوین جنین بررسی شد و نتایج حاصل با آزمون آماری Chi-square بررسی شد.

یافته‌ها

در این مطالعه ۱۱۳۹ تخمک نارس و سالم از تخمدان موشهای سوری جدا شد و به طور تصادفی به ۳ گروه آزمایشی و یک گروه کنترل تقسیم‌بندی شد. همانطور که در جدول ۱ آمده است. در گروه کنترل ۳۴۵ تخمک جدا شد که پس از ۲۴ ساعت، در ۲۵/۷۹ درصد آنها نشانی از علایم شروع میوز دیده نشد. از سرگیری میوز در ۷۴/۲۰ درصد تخمکهای نارس مشاهده شد که از این میزان هسته ۱۴/۲۹ درصد هسته آنها شکسته شد و ۵۹/۷۱ درصد تخمکها تا مرحله MII پیشرفته و

گلو تاتیون داخل سلولی را افزایش می‌دهند و از این طریق سرعت تکوین جنین را بهبود می‌بخشند [۳۹]. بنابراین هدف از این مطالعه، بررسی تأثیر بتامرکاپتواتانل بر روند بلوغ آزمایشگاهی تخمکهای نارس موش و تکوین جنینی است.

مواد و روشها

تهیه تخمکهای نارس

در این تحقیق از موشهای سوری نژاد NMRI ۴-۶ هفته‌ای تهیه شده از انستیتورازی کرج (ایران) استفاده شد. موشهای ماده با قطع نخاع کشته شده و تخمدان آنها در شرایط استریل خارج و پس از انتقال درون قطرات ۵۰۰ میکرولیتری محیط کشت MEM- α حاوی FCS ۵ درصد، چربیهای اضافی اطراف تخمدان حذف و با استفاده از سرنگهای انسولین پاره (Dissect) شده و تخمکهای نارس و حاوی ژرمینال وزیکول همراه با سلولهای گرانولوزا جدا شد. سپس با روش پیپت کردن سلولهای گرانولوزای اطراف آن برداشته شد. تخمکهای نارس هسته‌دار (Germinal) با سیتوپلاسم روشن، قشر شفاف (ZP: Zona Pellucida) یکنواخت با فضای پیش زرده‌ای (pervettline) مناسب برای ۴ گروه انتخاب شدند.

بلوغ تخمکها

گروه کنترل : ۳۴۵ تخمک نارس از موشهای طبیعی گرفته شده و در محیط MEM- α حاوی FCS ۵ درصد قرار داده شد (گروه کنترل).

گروه آزمون یک : ۲۹۵ تخمک نارس در محیط MEM- α حاوی FCS ۵ درصد، ۱۰۰ میکرومولار بتامرکاپتواتانل قرار داده شد.

گروه آزمون دو: ۲۳۷ تخمک نارس در محیط MEM- α حاوی FCS ۵ درصد، ۷/۵ IU hCG و ۱۰۰ mIU rFSH قرار داده شد.

گروه آزمون سه: ۲۶۲ تخمک نارس در محیط MEM- α حاوی FCS ۵ درصد، ۷/۵ IU hCG و ۱۰۰ mIU rFSH و ۱۰۰ میکرومولار بتامرکاپتواتانل قرار داده شد.

تخمکهای هر گروه به مدت ۲۴ ساعت در داخل انکوباتور ۳۷

ماده یک ترکیب تیولی با وزن مولکولی کم است. اضافه کردن این ماده به محیط کشت بلوغ تخمکهای نارس موش، از سرگیری میوز، بلوغ و تکوین جنینهای حاصل را بهبود می بخشد. لان (Lane) [۴۰] نشان داد که تخمکهای بالغ شده در اکسیژن ۲/۵ یا ۵ درصد از لحاظ بلوغ هسته ای، لقاح و تکوین اختلاف قابل ملاحظه ای نداشتند اما لقاح تخمکهای بالغ شده در اکسیژن ۱۰ درصد کاهش یافت. ونگ (Wang) و همکاران [۴۱] گزارش دادند که تکوین جنینهای گاو تا مرحله بلاستوسیت در اکسیژن ۵ درصد بیشتر از اکسیژن ۱۰ درصد است به نظر می رسد که غلظت بالاتر اکسیژن ممکن است از رسیدن جنینهای گاو به مرحله بلاستوسیت جلوگیری کند.

رادیکالهای آزاد اکسیژن هنگام IVM و کشت جنینها تولید می شوند. همچنین طی چرخه انتقال الکترون برای تولید ATP (آدنوزین تری فسفات) در متابولیسم گلوکز در میتوکندری، اگر اکسیژن به صورت ناقص احیا شود به جای آب رادیکال آزاد تولید می شود [۴۲].

H_2O_2 ، $OH^\bullet$ را آزاد می کند که با دیگر مولکولهای سیتوپلاسمی واکنش شدید نشان می دهد و باعث آسیب سلولی می شود. عملکرد H_2O_2 در تنظیم بیان ژن دخالت دارد و غلظتش به وسیله اکسیدازهای مربوط تنظیم می شود [۴۳]. فعالیت اکسیدازی به غلظت O_2 محیطی بستگی دارد و غلظت مناسب اکسیژن برای فعالیت این اکسیدازها بیشتر از مقداری است که در بدن موجود است [۴۴]. دو آنزیم اصلی، NADPH اکسیداز و گزانتین اکسیداز در جنینها ROS تولید می کنند [۲۵] و [۴۴]. همانطوری که در جنینهای هامستر و جنینهای حاصل از تخمک بالغ شده گاوی گزارش شده است مقدار H_2O_2 تولید شده در جنینهای کشت شده تحت فشار اکسیژن ۲۰ درصد است اندازه دم DNA در جنینهای کشت شده تحت فشار اکسیژن ۲۰ درصد بیشتر از جنینهای تحت فشار اکسیژن ۵ درصد است [۸]. مشخص شده است که $OH^\bullet$ به نیمی از دزوکسی ریبوزومهای DNA حمله می کند و سبب شکسته شدن زنجیره DNA و خطا در جفت شدن بازها در طی پلیمراسیون DNA می شود [۴۵]. برای مثال ۸ داکسی گوانین که به وسیله اکسیداسیون گوانین تولید می شود با آدنین جفت می شود [۴۶]. وجود تکرشته

بالغ شدند. میزان بلوغ در گروه کنترل با گروههای آزمون یک و سه ($p=0.01$ و $p=0.007$) از نظر آماری اختلاف معنی داری داشت. ۱۴۴ عدد تخمک بالغ شده در آزمایشگاه با اسپرمهای موش نر مجاور (Inseminate) شدند. میزان لقاح و وضعیت تکامل تخمکهای بارور شده در جدول ۱ آمده است.

در گروه آزمون یک از ۲۹۵ تخمک نارس سالم پس از ۲۴ ساعت در ۱۷/۲۸ درصد تخمکها نشانی از علایم شروع میوز دیده نشد. از سرگیری میوز در ۸۲/۷۱ درصد تخمکهای نارس مشاهده شد که از این میزان هسته ۱۳/۲۲ درصد شکسته و ۶۹/۴۹ درصد تخمکها تا مرحله MII پیش رفته و بالغ شدند که از نظر آماری با گروه کنترل و گروه آزمون دو ($p=0.01$ و $p=0.000$) تفاوت معنی داری داشت. ۱۰۸ تخمک بالغ شده در آزمایشگاه با اسپرمهای موش نر مجاور شدند (جدول ۱).

در گروه آزمون دو؛ ۲۳۷ تخمک نارس سالم جدا شد. پس از ۲۴ ساعت در ۲۵/۷۳ درصد آنها نشانی از علایم شروع میوز دیده نشد. از سرگیری میوز در ۷۴/۲۶ درصد تخمکهای نارس مشاهده شد که از این میزان، هسته ۲۱/۵۱ درصد آنها شکسته شد و ۵۲/۷۴ درصد آنها تا مرحله MII پیش رفته و بالغ شدند که با گروه کنترل اختلاف معنی داری نداشت و با گروههای آزمون یک و سه اختلاف معنی داری داشت ($p=0.000$ و $p=0.000$). ۷۰ عدد تخمک بالغ شده با اسپرم موش نر مجاور شدند (جدول ۱).

در گروه آزمون سه؛ ۲۶۲ تخمک نارس سالم جدا شده پس از ۲۴ ساعت در ۱۴/۵ درصد آنها نشانی از علائم میوز دیده نشد. از سرگیری میوز در ۸۵/۴۹ درصد تخمکهای نارس مشاهده شد که از این میزان، هسته ۱۵/۲۶ درصد آنها شکسته شد و ۷۰/۲۲ درصد آنها تا مرحله MII پیش رفتند و بالغ شدند که از نظر آماری با گروه کنترل و گروه آزمون دو اختلاف معنی داری داشت ($p=0.07$ و $p=0.000$). ۱۱۴ تخمک بالغ شده در آزمایشگاه با اسپرمهای موش نر مجاور شدند (جدول ۱).

بحث

در این مطالعه تأثیر بتامرکاپتواتانل با غلظت ۱۰۰ میکرومتر در بلوغ آزمایشگاهی تخمک موش بررسی شد. این

جدول ۱: مراحل بلوغ و تکوین آزمایشگاهی تخمکهای نارس موش در محیط FCS ۵ درصد + MEMα در گروههای کنترل و آزمون

[illegible]

مجله علوم تشريح ايران، سال دوم، شماره ۱

می دهد (GSSG)^۱ ترکیبات تیولی با وزن مولکولی کم از جمله سیستئامین و بتامرکاپتواتانل باعث سنتز این ماده می شوند. این ماده بلوغ سیتوپلاسمی را افزایش می دهد که در نتیجه بلوغ سیتوپلاسمی تکوین جنینی بهبود می یابد. از طرفی گلو تاتیون غلظت ROS داخل سلولی را تنظیم می کند [۴۰]. بنابراین آسیب هایی که به وسیله ROS به وجود می آیند کاهش می یابد. احتمالاً بتامرکاپتواتانول باند های دی سولفید را می شکند و سیستمین را به سیستمین تبدیل می کند. سیستمین که پیش ساز گلو تاتیون است، از این طریق باعث افزایش سنتز گلو تاتیون و در نتیجه تکوین بهتر جنین می شود [۱۶]. در این مطالعه بتامرکاپتواتانل تکوین جنین را بهبود بخشید. به طوری که در روز چهارم جنینها نسبت به گروه کنترل ۲۰ درصد بیشتر بود. همچنین بلوغ آزمایشگاهی تخمکهای نارس نسبت به گروه کنترل ۱۱ درصد افزایش داشت: نتایج حاصل از این پژوهش ثابت می کند که بتامرکاپتواتانل با غلظت ۱۰۰ میکرومولار از سرگیری میوز، بلوغ آزمایشگاهی و تکوین جنینهای موش را بهبود می بخشد که احتمالاً به دلیل افزایش سنتز گلو تاتیون و در نتیجه کاهش ROS است.

تقدیر و تشکر

کلیه هزینه های پژوهشی حاضر از بودجه طرح بلوغ تخمک معاونت پژوهشی پژوهشکده رویان تأمین شده است. بر خود فرض می دانیم که از کلیه همکاران شاغل در بخشهای مختلف تحقیقاتی و بالینی رویان به خصوص سرکار خانم طائی و آقایان فاخری و صبور که در تمام مراحل انجام تحقیق صمیمانه همکاری نموده اند کمال تشکر و قدردانی شود.

References

1. Fischer B, Bavister BD. Oxygen tension in the oviduct and uterus of rhesus monkeys, hamsters, and rabbits. J Reprod Fertil. 1993; 99: 673-9.
2. Umaoka Y, Noda Y, Narimoto K, Mori T. Effects of oxygen toxicity on early development of mouse embryos. Mol reprod Dev 1992; 31: 28-33.
3. Goto Y, Noda Y, Narimoto K, Umaoka Y, Mori T. Oxidative stress on mouse embryo development in vitro. Free Radic Biol Med 1992; 13: 47-53.
4. Thompson JG, Simpson AC, Pygh PA, Donnelly PE, Tervit HR. Effect of oxygen concentration on in-vitro development of preimplantation sheep and cattle embryos. J Reprod Fertil 1990; 89: 573-8.

1- Glutathione disulfide

شکسته DNA در حین همانندسازی باعث شکستهای غیرقابل برگشت هر دو رشته DNA می شود [۴۷]. افزایش قطعه قطعه شدن DNA در جنین با افزایش شکست ها در هر دو رشته DNA مرتبط است. از آنجایی که همانندسازی DNA در مراحل اولیه تکوین جنین بسیار فعال است شکست غیرقابل برگشت ۲ زنجیره DNA در جنینهای کشت شده تحت فشار اکسیژن ۲۰ درصد فراوانی بالایی خواهد داشت [۴۵، ۴۶ و ۴۸-۵۰]. یانگ (Yang) و همکاران [۱۵] گزارش دادند که جنینهای انسان با تقسیم سلولی نامساوی نسبت به جنینهای با تقسیم مساوی غلظت بالاتری H_2O_2 دارند، در نتیجه غشای سلولی و DNA جنینی آسیب می بینند، به نظر می رسد بین محتوای H_2O_2 و سرعت تکوین ارتباط وجود دارد. مشخص شده است که سلولهای ناکارا $OH^{\cdot}$ بیشتری از H_2O_2 تولید می کنند که در نهایت باعث پراکسیداسیون لیپیدها و آسیب به DNA می شوند [۱۴ و ۴۶]. طی این فرآیند فشار اکسیداتیو باعث قطعه قطعه شدن DNA و موتاسیون می شود که توانایی تکوین جنینی را کاهش می دهد. با توجه به آسیبهای وارده به سلول اضافه کردن آنتی اکسیدانها به محیط کشت تخمک ضروری به نظر می رسد. سالگو (Salgo) توانایی تکوین در جنین آزمایشگاهی خوک با اضافه کردن بتامرکاپتواتانل افزایش می یابد [۵۰]. در جنین گاو حضور بتامرکاپتواتانل در محیط کشت باعث تولید گلو تاتیون می شود و سرعت تکوین به بلاستوسیست را افزایش می دهد [۱۹ و ۲۵ و ۵۱]. گلو تاتیون یک ترکیب سولفیدریل غیر پروتئینی است که در سلولهای پستانداران وجود دارد و یک آنتی اکسیدان مهم به شمار می آید. گلو تاتیون (γGSH) اکسید می شود و باعث می شود که H_2O_2 به H_2O تبدیل شود و خودش تشکیل گلو تاتیون دی سولفید

5. Liu Z, Foote RH. Development of bovine embryos in KSOM with added superoxide dismutase and taurine and with 5 and 20% O₂. Biol Reprod 1995; 53: 786-90.
6. Fujitani Y, Kasai K, Ohtuni S, Nishimura K, Yamada M, Utsmi K. Effect of oxygen concentration and free radicals on in vitro development of in vitro produced bovine embryos. J Anim Sci 1997; 75: 483-9.
7. Khurana NK, Niemann H. Effects of oocyte quality, oxygen tension, embryo density, cumulus cells, and energy substrates on cleavage and morula/ blastocyst formation of bovine embryos. Theriogenology 2000; 54: 741-56.
8. Takahashi M, Keicho K, Takahashi H, Ogawa H, Schultz RM, Okano A. Effect of oxidative stress on development and DNA damage in in-vitro cultured bovine embryos by comet assay. Theriogenology 2000; 54: 137-45.
9. Dumoulin JC, Meijers CJ, Bras M, Coonen E, Geraedts JP, Evers JL. Effect of oxygen concentration on human in vitro fertilization and embryo culture. Human Reprod 1999; 14: 373-8.
10. Catt JW, Henman M. Toxic effects of oxygen on human embryo development. Hum Reprod (2000) 2: 199-206.
11. Goto Y, Noda , Mori T, Nakano M. Increased generation of reactive oxygen species in embryos cultured in vitro. Free Radic Biol Med 1993; 15: 69-75.
12. Kwon HC, Yang HW, Hwang KJ, Yoo JH, Kim MS, Lee CH, et al. Effect of low oxygen condition on the generation of reactive oxygen species and the development in mouse embryos cultured in vitro. J Obstet Gynaecol res 1999; 25: 359-66.
13. Aitken RJ, Clarkson JS, Fishel S. Generation of reactive oxygen species, lipid peroxidation, and human sperm function. Biol Reprod 1989; 41: 183-97.
14. Halliwell B, Aruoma OL. DNA damage by oxygen derived species It's mechanism and measurement in mammalian systems. EEBs Lett 1991; 28: 9-19 [Review].
15. Yang HW, Hwang KJ, Kwon HC, Kim HS, Chio KW, Oh KS. Detection of reactive oxygen species (ROS) and apoptosis in human fragmented embryos. Hum Reprod 1998; 13: 998-1002.
16. Kitagawa Y, Suzuki K, Yoneda A, Watanabe T. Effect of oxygen concentration and antioxidants on the in vitro developmental ability, production of reactive oxygen species (ROS) and DNA fragmentation in porcine embryos. Theriogenology 2004; 71: 1-12.
17. Orsi NM, Leese HJ. Protection against reactive oxygen species during mouse preimplantation embryo development: role of EDTA, oxygen tension, catalase, superoxide dismutase and pyruvate. Mol Reprod Dev. 2001; 59: 44-53.
18. Iwata H, Akamatsu S, Minami N, Yamada M. Allopurinol, an inhibitor of xanthine oxidase, improves the development of IVM/IVF bovine embryo (>4 cell) in vitro under certain culture conditions. Theriogenology 1999; 51: 613-22.
19. Lim JM, Liou SS, Hansel W. Intracytoplasmic glutathione concentration and the role of β -mercaptoethanol in preimplantation development of bovine embryos. Theriogenology 1996; 46: 429-39.
20. Caamano JN, Ryoo ZY, Youngs CR. Promotion of development of bovine embryos produced in vitro by addition of cysteine and β -mercaptoethanol to a chemically defined culture system. J Dairy Sci 1998; 81: 369-74.
21. Olson SE, Seider JL GE. Culture of in vitro - produced bovine embryos with vitamin-E improves development in vitro and after transfer to recipients. Biol Reprod 2000; 62: 248-52.
22. Feugang MJ, Roover R, Moens A, Leonard S, Dessey F, Donnag I. Addition of β -mercaptoethanol or trolox at the morula/ blastocyst stage improves the quality of bovine blastocysts and prevents induction of apoptosis and degeneration by prooxidant agents. Theriogenology 2004; 61: 71-90.
23. Halliwell B, Gutteridge JMC, Cross CE. Review article: Free radicals, antioxidants and human disease: where are we now? J Lab Clin Med 1992; 119: 598-620.
24. Nasr-Esfahani MH, Aitken JR, Johnson MH.

- Hydrogen peroxide levels in mouse oocytes and early cleavage stage embryos developed in vitro or in vivo. *Development* 1990; 109: 501-7.
25. **Nasr-Esfahani MH, Johnson MH.** The origin of reactive oxygen species in mouse embryos cultured in vitro. *Development* 1991; 113: 551-60.
26. **Noda Y.** Embryo development in vitro. *Assist Reprod Rev* 1992; 2: 9-15.
27. **Liu L, trimarui JR, Keefe DL.** Thiol oxidation-induced embryonic cell death in mice is prevented by the antioxidant dithiothreitol. *Biol Reprod* 1999; 61: 1162-9.
28. **Morales H, tilquim P, Ress JF, Massip A, Dessy F.** Pyruvate prevents peroxide induced injury of in vitro preimplantation bovine embryo. *Mol Reprod Dev* 1999; 52: 149-57.
29. **Porchment RE.** Programmed cell death (apoptosis) in murine blastocysts: extracellular free-radicals, polymers and other cytotoxic oocytes. *In vivo* 1991; 5: 493-500.
30. **Pierce GB, Parchment RE, Liewelln AL.** Hydrogen peroxide as a mediator of programmed cell death in the blastocyst. *Differentiation* 1991; 36: 181-6.
31. **Endres AC, Hendricks AG.** Abnormal development of blastocysts and blastomers in the rhesus monkey. *Biol Reprod* 1982; 26: 353-66.
32. **Byrne AT, Southgate J, Brison DR, Leese HJ.** Analysis of apoptosis in the preimplantation bovine embryo using TUNEL. *J Reprod Fertil* 1999; 117: 97-105.
33. **Eppig J.** Coordination of nuclear and cytoplasmic oocyte maturation in eutherian mammals. *Reprod Fertile Dev* 1996; 8: 985-89.
34. **De matos, Furnus cc, Moses DF.** Glutathione synthesis during in vitro maturation of bovine oocytes: role of cumulus cells. *Biol Reprod* 1997; 57: 1420-1425.
35. **Calvin HI, Grossham K, Blake EJ.** Estimation and manipulation of glutathione levels in prepubertal mouse ovaries and ova: relevance to sperm nucleus transformation in the fertilized egg. *Gamete Res* 1986; 14: 265-75.
36. **Perreault SD, Salott VI.** Importance of glutathione in the acquisition and maintenance of sperm nuclear decondensing activity in maturing hamster oocytes. *Dev Biol* 1988; 125: 181-6.
37. **Miyamura M, Yoshida M, Hamano S.** Glutathione concentration during maturation and fertilization in bovine oocytes. *theriogenology* 1995; 43: 282 [Abstract].
38. **Funahashi H, Stumpf TT, Cantely TC, Kin NH, Day BN.** Pronuclear formation and intracellular glutathione content of in vitro matured porcine oocytes following in vitro fertilization and/or electrical activation. *Zygote* 1995; 3: 273-81.
39. **de matos DG, Furnus CC, Moses DF.** Effect of cysteamine on glutathione level and developmental capacity of bovine oocyte matured in vitro. *Mol Reprod Dev* 1995; 42: 430-432.
40. **Lane M, Bavister BD.** Regulation of intracellular pH in bovine oocytes and cleavage stage embryos. *Mol Reprod Dev.* 1999; 54(4) 396-401.
41. **Wang WL, Jiang HS, Lu KH, Polge C.** The effect of gas phase on the in vitro development of bovine embryos derived from in vitro maturation and fertilization of ovarian oocytes. *Theriogenology* 1992; 37: 320 [abs].
42. **Uday B, Dipak D, Ranojit K.** Reactive oxygen species: Oxidative damage and pathogenesis. *Current Sci* 1999; 77: 658-666.
43. **Guerin P, EL Mouatassim S, Menezo Y.** Oxidative stress and protection against reactive oxygen species in the pre-implantation embryo and its surroundings. *Hum Reprod* 1991; 6: 867-71.
44. **Halliwell B.** Superoxide- dependent formation of hydroxyl radicals in the presence of iron chelates. *FEBS Lett* 1978; 92: 321-6.
45. **Marnett LJ.** Oxyradicals and DNA damage. *Carcinogenesis* 2000; 21: 361-70.
46. **Cox MM, Goodman MF, Kreuzer KN, Sherratt DJ, Sandler SJ, Mariani KJ.** The importance of repairing stalled replication forks. *Nature* 2000; 404: 37-401.
47. **Slater TF.** Free-radical mechanisms in tissue injury. *Biochem J* 1989; 222: 1-15.

48. **Kelly MR, Xu J, Alexander KE, Loo G.** Disparate effects of similar phytochemicals as inhibitors of oxidative damage to cellular DNA. *Mutat Res* 2001; 485: 309-18.
49. **Helen ES, Linn S.** Formation, prevention, and repair of DNA damage by iron/hydrogen peroxide. *J Biol Chem* 1997; 272: 1095-8.
50. **Salgo MG, Stone K, Squadrito GL.** Peroxynitrite causes DNA nicks in plasmid PBR322. *Biochem Biopsy Res commun* 1995; 210: 1025-30.
51. **Takahashi M, Nagai T.** Effect of thiol compounds on in vitro development and intracellular glutathione content of bovine embryos. *Biol Reprod* 1993; 49: 228-32.

